

E

MILEY JA LIAM ON UUESTI KIHVLUNUD?

Miley Cyrus ja Liam Hemsworth (pildil) õhutasid perekondliku restoraniskäiguga kuulduki kihlumisest. Entertainment Tonighti andmeil einestas staarpaar koos Liami vendade Chrisi ja Luke'iga ning viimase abikaasa Samanthaaga. Endine «Hannah Montana» täht Miley ja Hemsworth tutvusid filmi «Viimane laul» võtetel ja hakkasid semmima 2009. aastal. 2012 libistas Chris oma kallima sõrme uhke briljantsõrmuse, kuid pulmadeni ei jõutud – kaks aastat hiljem läksid nad lahku. Tänavu jaanuaris levisid kuuldused, et kunagine armupaar on teineteist taas leidnud. Taas vehkis Miley fotodel oma kihlasõrmusega. Uue aasta olevat ta vastu võtnud Austraalias Liami pere seltsis. **ÕL**

AFP/SCANPIX

15 698 vaatajat kogus avanädalavahetusega Triin Ruumeti debüütmängufilm «Päevad, mis ajasid segadusse».

Selle tulemusega tõusis film tänavuse aasta vaadatuimate kodumaiste filmide avanädalavahetuse edetabelis teisele kohale «Klassikokkutuleku» kannul. Viimase 20 aasta Eesti filmide seas on «Päevad, mis ajasid segadusse» avanädalavahetuse tulemus neljas, jäädes alla vaid hittfilmidele «1944», «Supilinna salaselts» ja «Klassikokkutulek».

Ülle Ulla oli suursugune daam, k

Balleti- ja karaktertantsija, näitleja, laulja ja tantsuõpetaja suri laupäeval 81aastasena

«Loodus oli seda inimest erakordselt õnnistanud. Ülle Ulla oli silmapaistvalt kaunis ja suureandeline daam, kes oli ääretult nõudlik enda tegemiste suhtes. Ta valdas vabalt keha, sõna ja laulu. Üleüldse – ta oli üle aegade üks kaunimaid baleriine, keda ma näinud olen. Hiljem oli ta ka täiesti arvestatav draamanäitleja,» iseloomustab lahkunud Ülle Ullat kauaaegne Estonia kolleeg Voldemar Kuslap.

• KAIS ALLKIVI,
• RAINER KERGE
elu@ohtuleht.ee

«Ülle Ulla oli suursugune daam, kes jäi ääretult tagasihoidlikuks. Võiks isegi öelda: suursuguselt tagasihoidlikuks,» otsib Voldemar Kuslap (pildil) sõnu. «Ta ei püüdnud kuskil prevaleerida – ei koosolekutega mujal. Paljud väiksemad enda teada suured tikuvad oma arvamusi igal pool avaldama. Ülle Ulla jäi oma tuntuuse juures – ta oli ju olnud Leningradi Music Halli primadonna! – enda arvamustes, nõuannetes ja soovitusetes tagasihoidlikuks,» selgitab laulja.

«Ma mäletan, kuidas ma vaatasin noore poisina Tartus legendaarset «Bolerot», mille nad Ago-Endrik Kergega saajandi sündmuseks tantsisid. Kui ma tulin Estoniasse, oli Ulla minu partner Ülo Raudmäe noorsoomuusikalis «Kiri nõudmiseni» ja hiljem ka Mitch Leigh' muusikalis «Mees La Manchast», kus ta ikka ääretult suure nõudlikkusega mängis ja laulis,» meenutab Kuslap.

«Ehkki Ullal oli viimastel aegadel suuri käimiskursusi, säilitas ta elava kultuurihuvi kõige vastu. Väga tihti võis teda kohata Artise kinos, kui näidati Verdi ooperifilme, ja muidugi Forumi kinos Metropolitan Opera ooperite ülekannetel,» räägib Kuslap. Sama kinnitavad ka Ulla kursuseõed Tallinna balletikooli esimesest, 1953. aasta lennust.

«Ülle oli oma vaimult väga aktiivne, ta ei vajanud üldse ära,» kinnitab Aigi Rüütel-Žigure, kelle sõnul näitas Ulla püsivalt erkast vaimu ka seal, kuidas temast viimaseil aastal aeg memuaarikirjanik sai. «Peale oma autobiograafia «Terpsichore tiiva all» on ta kirja pannud väga vahvad mälestused sõjajärgsest teatrist ja sealsetest näitlejatest. Ta ei teinud seda selleks, et raamatut välja anda, vaid ütles, et ta lihtsalt kirjutab ja võib-olla on kellegi kunagi neist mälestustest kasu.» Käsikirja «Ma armastasin Estoniat» jagas Ulla 2013. aastal vaid teatri- ja muusikamuuseumiga ning tuttavate ringiga. «Ta oli väga palju kodus, sest ringi ta eriti käia ei saanud. Millegagi pidi ta ju oma päevi täitma. Ta ei olnud inimene, kes oleks lihtsalt uimasel pilgul taevasse vaadanud,» lausub Rüütel.

«Praegu tuleb kogu aeg nutt peale, kui ma jälle sellest kuulen,» pahvatab teine endine ba-

leriin Maire Loorents-Kadak läbi pisarate. «Eks ta oli väga andekas, jumal hoidku,» ütleb Ulla keskkooliaegne pinginaaber, balletikooli klassiõde ja kolleeg ennast mõne aja pärast kogudes. «Kuigi balletikoolis ei paistnudki ta eriti silma. Ta oli pikka kasvu ja tal oli raske kiireid liigutusi teha, ta higistas palju. Karaktertants oli tal tunnistusel hoopis «3»,» toob Loorents välja üllatava tõiga. Just karaktertantsuga on Ulla end Eesti tantsuajalukku kirjutanud. «Huvitav tõesti. Tema talent löi välja alles teatris. Mulle meeldis ta väga «Bahtšissarai purskkaevus» Zaremana idamaade pükstes,» märgib Loorents.

Ühisest Tallinna 7. keskkooli ajast on talle meelde jäänud, kuidas Ulla ükskord klassijuhataja tunnis kõhuhäälega rääkima hakkas: «Õpetaja käis pingiridade vahel ja otsis: «Kes siin on?»» Pilguheit koolipõlve võtab Loorentsi korraks muigamagi. «Tunni ajal ei saanud ju juttu ajada, aga meil olid kirjalokid, kuhu me üksteisele kirjutasime ja mida me siis vahetasime. Mida õpetaja rääkis, me eriti ei kuulnud. Kirjutasime ikka teatrist ja tantsust. Meie aeg oli, eriti lauljate mõttes, kuldaeg – Georg Ots, Tiit Kuusik, Urve Tauts.»

Pärast koolitunde käis Ulla tal tihti külas. «Mu ema tegi lõunat ja siis õppisime koos. Vahel, kui ma nüüd Ülle juures käisin, näitas ta mulle kolme hõbedast supilusikat ja ütles, et minu ema oli talle need kinkinud. Tal oli kõik nii hästi meeles,» imestab Loorents.

Kandis medaljonis Saarekese pilti

Ehkki nad hoidsid nii tava- kui ka balletikoolis ühte, tuli neil ette ka pisemaid tülisid. «Ülle kandis kaelas väikest kapslit. Me tahtsime ikka kangesti teada, kelle pilt tal seal sees on. Ükskord õnnestus mul seda tunni ajal vaadata ja ta oli mu peale pahane, ei rääkinud minuga tükk aega,» jutustab Loorents. Medaljonis oli Ullal pilt Kalju Saarekesest, kes toona juba Estonia laval tantsis. «Pärastpoole hindas Saareke teda väga ja nad olid head sõbrad, kohtusid tihti Ülle juures ja rääkisid juttu,» teab Loorents.

Nii tema kui ka Rüütli sõnul on Ulla lahkumine täiesti ootamatu,

V. GORBUNOV / FILMIARHIIV

NAGU KAMEELEON:

«Ülle pidi päris ruttu tantsimise lõpetama, sest tal haigestus põlv ja pikkamööda ütles jalg lihtsalt üles. Ta hakkas varietees laulma ja läks Leningradi Music Halli estraadi tegema. Kui ta ka muusikale enam suurt teha ei saanud, siis läks draamanäitlejaks. Lõpuks hakkas ta kirjutama,» võtab Ülle Ulla mitmekülguse kokku endine klassiõde ja kolleeg Aigi Rüütel-Žigure.

V. GORBUNOV / FILMIARHIIV

TEET MALSROOS

BALLETIKOOLI AVALEND: Ülle Ulla (vasakult kolmas) koos kursuseõdede (vasakult) Signe Tamme, Maire Loorentsi, Aime Leisi, Iraida Generalova ja Aigi Rüütliga. Varem on lahkunud Generalova ja Helmi Puur, keda pildil ei ole.

ehkki seda, et haiged jalad talle palju vaeva valmistavad, teadsid muidugi kõik tuttavad. «Viimati oli ta telefonis reibas. Rääkis, kuidas ta käis Ita Everi juubelil ja noored näitlejad seal temaga juttu ajama tulid,» sõnab Loorents, kes Ullaga veel aprilli alguses juttu puhus. «Me olime mõlemad Türgi filmide, näiteks «Sajandi armastuse» fännid. Rääkisime oma lemmiknäitlejatest ja ma hindasin väga ja nad olid head sõbrad, kohtusid tihti Ülle juures ja rääkisid juttu,» teab Loorents.

Trotsis põlvevalu

Rüütel kõneles Ullaga telefonitsi lihavõtete ajal ja veebruari lõpus, kui Ulla pikaajaline abikaasa Eri Klas suri: «Ülle rääkis, et oli käinud Erit haiglas vaatamas.» Kokku said balletikooli esimese lennu proudad detsembri keskel Rüütli 80. aastapäeva tähistades ja novembris Ulla 81. sünnipäeva puhul. Kursuseõdede väitel ei kurtunud ta selle üle, et ta ei saa hästi käia, ega muudegi tervisemurede üle. «Põlvede probleem oli Üllel tantsijakarjääri algusest peale. Ta tantsis juba 1959. aasta «Boloros»

VIIMAST KORDA PILDIL: Ülle Ulla 1. aprillil Draamateatris koos 85. sünnipäeva tähistanud Ita Everiga, kellega Ulla kursuseõdede sõnul tihedalt läbi käis. Ka Ever nimetas hiljutises intervjuus LP-le Ullat mõttekaaslasteks.

niimoodi, et sai teatud liigutusi ainult ühe jalaga teha. Oleks pidanud tegema kordamööda ühe ja teise jalaga, aga ta ei saanud ühte põlve normaalselt kasutada. Ta tantsis oma haige põlvega üksjagu aega, aga lõpuks ta enam tantsida ei saanud,» meenutab Rüütel. Ulla käis jalgadega kaheksa korda operatsioonil.

«Ta näitas mulle hiljuti oma jalga, see oli täitsa X-jalg – luu oli kõver. Arst tegi nii paha lõikuse. Ütles, et ta ei teadnud, et sidemed olid nõrgad. Ja lubas küll, et teeb uue, aga Ülle ei olnud suuteline jälle uuele operatsioonile mine-

ma,» avaldab Loorents. Narkoosiga lõikusi oli Ullal elus veelgi. Näiteks sattus ta 16 aastat tagasi haiglasse ajuarteri aneurüsmiga.

«Muidugi on tema surm väga kurb, aga kui ma võrdlen teda meie teise klassiõde Helmi Puuriga (lahkus 2014. aasta suvel – toim), kes pidi minema hooldushaiglas, siis Ülle suri järsku ja ikkagi oma kodus. Ta ei jäänud kellegi teise hooldada, ta sai endaga lõpuni ise hakkama,» püüab Rüütel näha traagikas ka midagi head.

Ülle Ulla ärasaatmine on Pärnamäe krematooriumi kabelis neljapäeval, 14. aprillil kell 11.30.